Gandul zilei 29.04.2012

La început, toti credinciosii mi se pareau îndumnezeiti, de o sfintenie visata si de neatins. Vedeam în ei pe Domnul si-i iubeam din toata inima.

Plina de acelasi elan si încredere am pornit si în casnicie. Gândul investirii în refacerea si împlinirea familiala, ca si a locuirii la un loc cu soacra, ma umpleau de bucurie.

Apoi am simtit ca toate implicatiile acestui "la un loc", deloc agreabile, zadarnicesc împlinirea familiala si-am realizat de ce Dumnezeu cere separarea de parinti în acest moment.

În nedumerirea cauzata de respingerea subiectiva, categorica si fara alternativa a separarii, desi era biblica, parintele spiritual mi-a spus: "..e o jertfa, dar nu astepta schimbarea acestei situatii ca sa te bucuri de fiecare zi cu Domnul".

Au trecut zeci de ani de convietuire cu soacra pâna sa învat acest lucru si cuvintele fratelui îmi rasuna înca în minte. N-am stiut sa ma bucur de acceptarea jertfei, a slujirii. N-am stiut sa cânt în situatii ingrate, greu de suportat.

Noi asteptam o zi în care sa fim mai multumiti. Poate la casatorie, poate dupa ce ne realizam un confort, poate când copiii reusesc la facultate sau se casatoresc etc. Si asa trece viata, amânând clipele de bucurie sau multumire deplina si asteptând?ce? Si asta pentru ca nu facem din Dumnezeu bucuria noastra în orice situatie, în orice loc. Pacaliti de fire, ce nu accepta povara si se revolta împotriva oricarei nedreptati, nu ne dam seama ca tocmai în împrejurari nefavorabile ni se tese haina alba de crestin si ca, de dragul lui Dumnezeu poti rabda ce nu-ti place, poti astepta îndurarea Lui peste tine sau a tot ce El îngaduie.

Multumirea ar trebui sa vina dintr-o alta sfera, dar din pacate, noi n-o cautam acolo. Nu ne dam seama ca timpul trece extrem de repede, si pentru cel cu un trai în termeni normali, ca si pentru cel mai apasat, iar cel mai important lucru este relatia cu Domnul.

Si-atunci de ce nu gasim bucuria în lucrurile simple?Adica multumit cu ce am si cât am stiind ca Domnul e în control, ma iubeste, îi pasa de orice nevoie, dar vrea ca cea mai mare nevoie a sufletului meu sa fie El (Matei 6:33) .

Si în loc sa nazuiesc spre o multumire mai mare, deplina, în loc sa cârtesc gândindu-ma cât de bine putea fi altfel, sa nazuiesc în fiecare zi sa-L multumesc pe Domnul sfânt si aceasta stradanie împlinita sa fie si multumirea mea.

Cu cât mai devreme îti dai seama de aceste lucruri, cu atât timpul e câstigat în favoarea ta. Din pacate, întelepciunea vine târziu ... dupa multa experienta în Cuvânt si cu Domnul.

Firescul reclama ca virtute drep tatea a-ti strig

Si cugetul cu greu admite a suporta si a tacea

Azi chia r nimic nu mi-ar pasa decât ca

Si daca suferinta e podoaba,de dragul LUI o-mbrac.